

TORPEDÓ A VISSZAKÜLDÉSI KÖZPONTOKNAK? – KÉTSÉGEIT FEJEZTE KI EMMANUEL MACRON ÉS PEDRO SÁNCHEZ

Nincs egységes álláspont az uniós tagországok között a visszatérési központokat illetően. A Migrációs és Menekültügyi Paktum életbe lépését követően az Európai Parlament elfogadta az új uniós visszaküldési szabályokat, az EU-csúcson pedig 19 tagország közös nyilatkozatban sürgette a törvény „teljes körű kihasználását”. Azonban Franciaország és Spanyolország is aggodalmainak adott hangot.

„Nem láttam még egyetlen visszaküldési központot sem, amelyik működött volna” – fogalmazott Emmanuel Macron francia elnök 2026. június 19-én. Pedro Sánchez spanyol miniszterelnök pedig azzal érvelt, hogy a létesítmények „teljesen hatástalanok” lesznek az illegális migrációval szemben. Hangsúlyozta, hogy Európa olyan erőforrásokat pazarol, amelyekből egyébként sincs sok, emellett szerinte ez rossz üzenet azoknak a származási és tranzitországoknak, amelyekkel a tagállamok együtt kívánnak működni. Mindketten a június 18–19-i uniós csúcstalálkozó végén szólaltak fel.

A csúcson 19 tagország [nyílt levélben](#) szólított fel az új törvények „teljes körű kihasználására”. „Úgy véljük, ez a leghatékonyabb módja a migráncsempészek üzleti modelljeinek felszámolására, az Európa felé irányuló illegális migráció ösztönzőinek megszüntetésére, és annak biztosítására, hogy azokat, akiknek nincs joguk Európában tartózkodni, visszaküldjék” – áll a nyilatkozatban. Az aláíró tagországok az olasz–albán együttműködést említették példaként. A levelet Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Csehország, Dánia, Észtország, Görögország, Hollandia, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Olaszország, Románia, Svédország, Szlovákia és Szlovénia vezetői írták alá.

Noha kezdetben felmerült több olyan ország neve is, amelyekben a tagországok visszaküldési

központokat (*return hub*) létesíthetnének, többen visszautasították a kezdeményezést. Üzbegisztán az Ausztriával kötött [megállapodás](#) ellenére leszögezte, hogy nem kíván otthont adni a létesítményeknek; a [kazah külügyminisztérium](#) pedig arról számolt be, hogy csupán a vízumkönnyítés kérdése szerepel az agendán, a visszaküldési központok nem. Csatlakozott a sorhoz Montenegró is, amelynek uniós csatlakozását Görögország szorgalmazni fogja 2027 második felében, amikor az EU Tanácsának [soros elnökségét](#) látja el. Kaisz Szaíd tunéziai elnök pedig már 2024-ben azt [nyilatkozta](#), hogy „Tunézia soha nem lesz olyan föld, ahol a migránsok letelepednek”.

2026. június 12-én lépett életbe a Migrációs és Menekültügyi Paktum, amelynek egyik célja, hogy a tagországok EU-n kívüli országokban hozzanak létre és működtessenek visszatérési központokat. A létesítményekben helyeznék el azokat a bevándorlókat, akiket kiutasítottak az adott tagországból. 2026. június 17-én az Európai Parlament képviselői 418 igen, 218 nem szavazattal és 30 tartózkodás mellett [elfogadta](#) a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó szabályok átfogó reformját. Az új rendszer értelmében a tagországokban jogellenesen tartózkodó nem uniós állampolgárok a nemzeti hatóságok által kiadott kiutasítási határozat alapján kötelesek haladéktalanul vagy meghatározott határidőn belül elhagyni az ország területét. A rendelet továbbá lehetővé teszi az érintettek őrizetbe vételét is, amennyiben fennáll a szökés veszélye, nem működnek együtt a hatóságokkal, vagy biztonsági kockázatot jelentenek.